

Głoszę Ewangelię

„Jako członkowie Kościoła, świeccy posiadają powołanie i misję głosicieli Ewangelii. Do wypełniania tej misji upoważniają ich i zobowiązują sakramenty chrześcijańskiej inicjacji”.

Jan Paweł II, *Christifideles laici*, nr 33.

Osoby świeckie (bez względu na stan i powołanie) biorą pełny udział w zadaniu ewangelizacji. W tym przypadku ewangelizacja oznacza świadczenie o tym, w jaki sposób wiara chrześcijańska daje odpowiedź na problemy i nadzieje, które życie stawia przed każdym człowiekiem i każdym społeczeństwem.

Można to jednak czynić pod warunkiem, że zostanie przewyżniony rozdźwięk pomiędzy Ewangelią a naszym życiem. Chodzi o to, aby nadać „wszystkim swoim działaniom w rodzinie, w pracy, na polu społecznym spójność właściwą takiemu życiu, które czerpie natchnienie z Ewangelii i w niej znajduje siłę do tego, by w pełni się realizować” (*Christifideles laici*, nr 34).

Ma to szczególne znaczenie w rodzinach, które powinny być pierwszymi szkołami ewangelizacji. Tam małżonkowie względem siebie nawzajem i dla swoich dzieci powinni być świadkami wiary i miłości Chrystusa. Rodzina ma stawać się naturalną przestrzenią dzielenia się Bogiem i Jego działaniem w życiu człowieka.

Doświadczenie Boga działającego w naszym życiu budzi zapał ewangelizacyjny, pozwala dzielić się wiarą z innymi osobami, zarówno tymi przeżywającymi trudności, jak i radości życia.

ZADANIE

- Przeczytajcie w rodzinie lub gronie przyjaciół dowolny fragment Pisma Świętego. W chwili ciszy odpowiedzcie sobie na pytanie, w jaki sposób odnosi się on do Waszego życia. Następnie podzielicie się tym doświadczeniem z innymi uczestnikami spotkania.